

РЕШЕНИЕ

№ 366

гр. Бургас , 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, V СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и втори април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА С. МАРИНОВА

при участието на секретаря АНЕЛИЯ И. ТАКОВА
като разглежда докладваното от МАГДАЛЕНА С. МАРИНОВА Гражданско дело № 20202120105598 по описа за 2020 година

Производството по делото е по реда на чл. 422 от ГПК и е образувано по повод искова молба „Табако трейд Бургас“ ООД ЕИК 102908284, със седалище и адрес на управление: град Бургас, ул. „Комсомолска“ №24, представлявано от управителите Ангел Николов Пепелешев и Георги Алексиев Петков, заедно и поотделно, против „Магнעד“ ЕООД ЕИК 147230870, със седалище и адрес на управление: село Равадиново, община Созопол, ул. „Стара Планина“ № 32, представлявано от управителя Николина Недева Пазвантова, за приемане за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата 168 лева, представляваща неплатена част от цена за доставка на лотарийни билети, индивидуализирани в протокол от 05.02.2020 година, сумата 80 лева, представляваща разноси, направени за събиране на вземането на основание чл.309а от ТЗ, плащане на които е разпоредено със Заповед по чл. 410 от ГПК № 1422 от 03.07.2020 година, постановена по частно гражданско дело № 3396 по описа на Бургаски районен съд за 2020 година, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение до окончателното ѝ плащане, както и за присъждане на разностите, направени по водене на делото.

Исковата молба е основана на следните фактически твърдения:

На 05.02.2020 година от името на дружеството – ищец били доставени и предадени в собственост на ответното дружество лотарийни билети, за което бил съставен протокол № 0296006558 от 05.02.2020 година на обща стойност 674,50 лева. От тази сума ответникът платил при доставката сума в размер от 506, 50 лева и не е платена разликата от 168 лева. В

посочения протокол подробно били описани лотарийните билети по отделни видове, брой, цени. В исковата молба е изложен довод, че посочения неформален договор бил прекратен на 22.02.2020 година с влизане в сила на §9, ал.3 от Закона за хазарта за преустановяване разпространението и продажбата на билети, фишове, талони или други удостоверителни знаци за участие в игрите по доставените лотарийни билети от организатори, различни от Държавно предприятие „Български спортен тотализатор“. Поради това от името на ищеца е посочено, че договора е прекратен занапред и той счита, че важат общите правила на чл.89, чл.88 от ЗЗД и чл.306 от ТЗ, поради липсата на специална уредба на отношенията. Изложен е правен довод, че приложение следва да намери и чл.24, ал.2 от ЗЗД относно момента на прехвърляне на собствеността върху родово определени вещи. В молба след насрочване на делото уточнява, че цената, която била уговорена между страните е вписаната в приемателно – предавателния протокол и тя следвало да бъде платена при доставката. На следващо място ищецът излага в исковата молба, че от името на представляваното от него дружество била отправена покана до ответника за заплащане на сумата 168 лева, връчена на 23.03.2020 година след което страните провели разговори, но до момента на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение не е последвало изпълнение на задълженията.

В исковата молба са посочени доказателства.

В преклузивния едномесечен срок от получаване на препис от исковата молба е постъпил писмен отговор от ответника „Магнел“ ЕООД ЕИК 147230870, със седалище и адрес на управление: село Равадиново, община Созопол, ул. „Стара Планина“ № 32, представлявано от управителя Николина Недева Пазвантова, в който отправя искане за осъждане на ищеца „Табако трейд Бургас“ ООД ЕИК 10290284, със седалище и адрес на управление: град Бургас, ул. „Комсомолска“ №24, представлявано от управителите Ангел Николов Пепелешев и Георги Алексиев Петков, да изкупи обратно доставени и непродадени лотарийни билети на стойност 388, 55 лева, съгласно договора между тях. Уточнено е, че в случай, че претенцията на ищеца е основателна, отправя искане да бъде прието, че е настъпило прихващане между двете вземания на страните и ищеца по първоначалния иск да бъде осъден да плати на ответната страна по този иск разликата.

С разпореждане от 21.12.2020 година на ответника са дадени указания за уточняване дали предявява насрещен иск или прави възражение за прихващане и поради неизпълнението им указания срок следва да се приеме, съгласно и указанията до страната, че правото е упражнено чрез процесуално възражение за прихващане.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител – адвокат Х., поддържа предявения иск и сочи доказателства. В заседание по същество на спора излага фактически и правни доводи за основателност на предявения иск.

В съдебно заседание ответникът не изплаща процесуален представител.

По материално правната квалификация на иска настоящият състав приема следното:

Искът е с правно основание чл. 79 от ЗЗД за изпълнение на договорно задължение за заплащане на цена за доставени от ищеца на ответника лотарийни билите.

От събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, се установява следното от фактическа страна и следват следните правни изводи:

Страните не спорят, че между тях е сключен договора за предоставянето на билетите на ответната страна с посочения протокол и частичното плащане на цената.

Страните спорят относно приложимия закон и по – конкретно подлежи ли на плащане сумата, която не е платена като цена, предвид прекратяване на договора между тях по право.

Съгласно §9, ал.3 от ПЗР на Закона за изменение на Закона за хазарта, обн. ДВ бл.14 от 2020 година, от деня на влизането в сила на този закон се преустановява разпространението и продажбата на билети, фишове, талони или други удостоверителни знаци за участие в игрите по ал. 1 от организатори, различни от Държавно предприятие "Български спортен тотализатор". В ал.4 е посочено, че издадените за игрите по ал. 1 билети, фишове, талони или други удостоверителни знаци, които не са продадени до влизането в сила на този закон, се унищожават до 31 декември 2020 г. по реда на [чл. 50, ал. 3](#). Съгласно ал.2 печалбите от игрите по ал. 1, които не са изплатени до влизането в сила на този закон, се изплащат съгласно утвърдените игрални условия и правила за съответната игра.

От заключението на вещото лице, изготвила допуснатата по делото съдебно – счетоводна експертиза след справка в счетоводството на ищеца и непредоставена информация от счетоводството на ответника се установява, че приетия като доказателство по делото протокол № 0296006558 от 05.02.2020 година, в който са описани лотарийните билети по договор, индивидуализиран в исковата молба, е осчетоводен в счетоводството на ищеца в сметка „Клиенти“ със стойност 674, 50 лева. Посочено е от вещото лице, че на 05.02.2020 година е извършено плащане на сума в размер от 506, 50 лева и към момента на изготвяне на заключението салдото на тази счетоводна сметка е 168 лева. В този смисъл са и твърденията, изложени в исковата молба, които не са изрично оспорени в писмения отговор.

Като свидетел по делото е разпитан И.Г.Г., който в периода от 2017 година до 2020 година е работел в „Табакo Трейд“ ООД и доставял билети за лотария на ответното дружество в обекта му в село Равадиново. Уточнява, че извършвал доставките два пъти седмично и цената била плащана при всяка доставка. Впоследствие работата се увеличила, имало по – голямо търсене и плащането на цената ставало на отложено плащане, при следващото му посещение за доставка.

Предвид уредбата на отношенията следва да се приеме, че съществуващия между страните договор за доставка на лотарийни билети е прекратен с влизане в сила на цитираното по – горе изменение на договора на основание чл.89 от ЗЗД. Съгласно това правило при двустранните договори, ако задължението на едната страна се погаси поради невъзможност за изпълнение, договорът се разваля по право. Когато невъзможността е само частична, другата страна може да иска съответно намаляване на своето задължение или разваляне на договора по съдебен ред, ако няма достатъчен интерес от частичното изпълнение. Изменението на закона е обнародвано на 18.02.2020 година /ДВ бр. 14 от 2020 година/, а доставката съгласно приложения протокол и липсата на спор между страните по този факти е от 05.02.2020 година. От показанията на свидетеля се установява, че обичайната практика била цената да се заплати при доставката, но впоследствие заплащането било отложено. Поради изложеното настоящият състав приема, че към момента на доставката и възникване на задължението за заплащане ищецът е изправна страна и е доставил стоката, предмет на договора. Прекратяването на договора на посоченото правно основание е занапред, не е отпаднала причината поради която е възникнало задължението, поради което настоящият състав приема, че ответникът следва да плати на ищеца цената по договора, която не е заплатена.

По повод направеното възражение за прихващане на ответната страна, с определението по чл.140 от ГПК е указано, че следва да конкретизира довода, че ищецът има задължение за изкупуване обратно непродадените билети, като посочи дали твърди, че това е договорна уговорка между страните или е претенция за обезщетяване на вреди след прекратяване на договора. Указанията не са изпълнение, но предвид своевременното му предявяване следва да се приеме, че съдът е сезиран с това възражение за прихващане. Следва в тази насока да бъде посочено, че ответникът не е установил, че между страните е постигнато съгласие за изкупуване на непродадените лотарийни билети. От друга страна съгласно чл.24, ал.4 от ЗЗД, на която норма се позовава ищеца, при договори за прехвърляне на собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. В случая следва да се приеме, че собствеността по отношение на лотарийните билети е прехвърлена с предаването им съобразно посоченото правило. Настоящият състав приема, че в случая по аналогия следва да се приложи правилото на чл.186а от ЗЗД, съгласно което рискът от случайното погиване или повреждане на родово определени стоки преминава върху купувача от момента, в който стоката бъде определена по съгласие между страните или му бъде предадена, а при доставка за купувачи в други населени места - от момента, в който тя бъде предадена на спедитор или на превозвач, освен ако между страните е уговорено друго. Поради това, че рискът е за собственика на вещите, в случая ответника, предявеното от него възражение за прихващане е неоснователно.

В исковата молба ищецът е поискал ответника да бъде осъден да му плати и сума в размер от 80 лева на основание чл.309а от ТЗ. Съгласно чл.309а от ТЗ когато кредиторът е

изпълнил задълженията си, а длъжникът е в забава за плащане, ако не е уговорено друго, кредиторът има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата, както и на обезщетение за разноси за събиране на вземането в размер на не по-малко от 80 лева, без да е необходима покана. Кредиторът може да търси обезщетение за действително претърпените вреди и направени разноси за събиране в по-висок размер съобразно общите правила.

Настоящият състав приема, че в случая предвид установеното неизпълнение на парично задължението на ответника да плати паричното задължение той дължи и сумата от 80 лева. Извода следва от цитираната норма и чл. 6, ал.1 от Директива 2011/7/ЕС, в който текст е посочено, че държавите-членки следят за това, когато лихвата за забава на плащане стане дължима при търговските сделки в съответствие с член 3 или 4, кредиторът да е в правото си да получи от длъжника като минимум фиксирана сума от 40 EUR. Изменението на ТЗ, с който е приет чл.309а от ТЗ, обн. ДВ бр.20 от 2013 година, е предприето с оглед въвеждане на изискванията на [Директива 2011/7/ЕС](#) на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки, в който смисъл е §12 от ДР на Закон за изменение на ТЗ, обн. ДВ бр.20 от 2013 година.

С горните мотиви следва да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да плати на ищеца сумите, индивидуализирана в исковата молба, да бъде отхвърлено възражението за прихващане, както и да бъдат присъдени разноските, направени по водене на делото.

Настоящият състав констатира, че по делото не е събран пълния размер на дължимата държавна такса, тъй като съгласно чл. 72 от ГПК държавна такса се дължи за всеки един от защитаваните интереси, които в случая са за заплащане на цена и за заплащане на обезщетение по чл.309а от ТЗ. Предвид цената на всеки един от исковете задълженията са в минималния размер, посочен в чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК от по 50 лева или общо сума в размер от 100 лева. По делото е внесена държавна такса в общ размер от 55 лева /30 лева в заповедното производство и 30 лева в исковото производство/, поради което и предвид изхода от спора ответникът следва да бъде осъден да плати по сметка на Бургаски районен съд и сумата от 40 лева, представляваща държавна такса.

При този изход от спора и съгласно чл. 78 от ЗЗД ответникът следва да бъде осъден да плати на ищеца сумата 590 лева, представляваща разноси, направени по водене на делото, от които сумата 30 лева, представляваща платена по сметка на Бургаски районен съд държавна такса, сумата 460 лева, представляваща платено възнаграждение за адвокат по договор за правна защита и съдействие и сумата 100 лева, представляваща възнаграждение за вещо лице.

Съгласно мотивите към т.11г от ТР № съдът, който разглежда иска, предявен по реда на [чл. 422](#), респ. [чл. 415](#), [ал. 1 ГПК](#), следва да се произнесе за дължимостта на разноските,

направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство. При това положение настоящият състав приема, че са дължими и разносните, направени в заповедното производство, които са присъдени в размер 25 лева и представляват платена по сметка на Бургаски районен съд държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл.235 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника „Магнeд“ ЕООД ЕИК 147230870, със седалище и адрес на управление: село Равадиново, община Созопол, ул. „Стара Планина“ № 32, представлявано от управителя Николина Недева Пазвантова, че дължи на ищеца „Табако трейд Бургас“ ООД ЕИК 102908284, със седалище и адрес на управление: град Бургас, ул. „Комсомолска“ №24, представлявано от управителите Ангел Николов Пепелешев и Георги Алексиев Петков, сумата 168 лева /сто шестдесет и осем лева/, представляваща неплатена част от цена за доставка на лотарийни билети, индивидуализирани в протокол от 05.02.2020 година, сумата 80 лева /осемдесет лева/, представляваща разноски, направени за събиране на вземането на основание чл.309а от ТЗ, плащане на които е разпоредено със Заповед по чл. 410 от ГПК № 1422 от 03.07.2020 година, постановена по частно гражданско дело № 3396 по описа на Бургаски районен съд за 2020 година, ведно със законната лихва върху сумата 168 лева /сто шестдесет и осем лева / и сумата 80 лева /осемдесет лева/, считано от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение на 02.07.2020 година до окончателното им плащане.

ОТХВЪРЛЯ възражение за прихващане, предявено от Табако трейд Бургас“ ООД ЕИК 102908284, със седалище и адрес на управление: град Бургас, ул. „Комсомолска“ №24, представлявано от управителите Ангел Николов Пепелешев и Георги Алексиев Петков, против „Магнeд“ ЕООД ЕИК 147230870, със седалище и адрес на управление: село Равадиново, община Созопол, ул. „Стара Планина“ № 32, представлявано от управителя Николина Недева Пазвантова, със сума в размер от 388, 55 лева /триста осемдесет и осем лева, петдесет и пет стотинки/, представляваща сума, дължима от ищеца на ответника поради неизпълнение на задължението му да изкупи обратно непродадени лотарийни билети съгласно договора между тях.

ОСЪЖДА „Магнeд“ ЕООД ЕИК 147230870, със седалище и адрес на управление: село Равадиново, община Созопол, ул. „Стара Планина“ № 32, представлявано от управителя Николина Недева Пазвантова, да плати на „Табако трейд Бургас“ ООД ЕИК 102908284, със седалище и адрес на управление: град Бургас, ул. „Комсомолска“ №24, представлявано от управителите Ангел Николов Пепелешев и Георги Алексиев Петков, сумата 590 лева /петстотин и деветдесет лева/, представляваща разноски, направени по

водене на делото и сумата 25 лева /двадесет и пет лева/, представляваща разноси, направени в заповедното производство.

ОСЪЖДА „Магнел“ ЕООД ЕИК 147230870, със седалище и адрес на управление: село Равадиново, община Созопол, ул. „Стара Планина“ № 32, представлявано от управителя Николина Недева Пазвантова, да плати по сметка на Бургаски районен съд държавна такса в размер от 40 лева /четиридесет лева/.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Вярно с оригинала

А.Т.

Съдия при Районен съд – Бургас: ____/п/_____